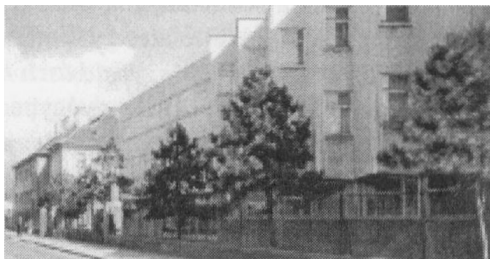

30 éve nyílt meg Vácott a Hallássérültek Kisegítő Iskolája, mai nevén: *Simon Antal* Általános Iskola, Diákotthon és Gyermekotthon

Harminc évvel ezelőtt, 1971-ben, *Angyal József* küzdelmes munkásságának eredményeképpen nyitotta meg kapuit a Hallássérültek Kisegítő Iskolája, amely a gyógypedagógiai szelekciós törekvések nyomán az enyhén értelmi fogyatékos hallássérültek számára épült.

Az iskola fennállásának harmincadik évfordulója alkalmából, 2001. november 16-án rendezett ünnepségen az iskola felvette a gyógypedagógia történetéből ismert *Simon Antal* nevét.

Ünnepségünket megtisztelték jelenlétükkel a Pest Megyei Önkormányzat részéről *Krizsovszky Lajos*, a megyei közgyűlés alelnöke és *Farkasné Buczkó Zsuzsanna* szakreferens, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar részéről *Gordosné dr. Szabó Anna*, a főiskola volt főigazgatója, ny. főiskolai tanár, *Vassné dr. Kovács Emőke* főiskolai tanár és *dr. Farkas Miklós* főiskolai docens, a Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete Hallásfogyatékoság-ügyi szakosztályának vezetője.

Krizsovszky Lajos, Pest Megye Közgyűlésének alelnöke megnyitó szavai után a társintézetek igazgatói és a Siketek Iskolái Országos Egyesülete nevében *Mihalovics Jenő*, a kaposvári Hallássérültek Tanintézete igazgatója, a Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete nevében *dr. Farkas Miklós* főiskolai docens köszöntötte a 30 éves intézményt. Az ünnepségen rövid, színvonalas műsor keretében mutatkoztak be a Beszédjavító Tagozat tanulói és a halmozottan sérült gyermekeket nevelő iskolai tagozat növendékei. Az iskola növendékeinek műsora után előadások hangzottak el a névadó *Simon Antal*ról, a jövőre 200. évfordulóját ünneplő váci „Siketnémák Tanintézete” első igazgatójáról, valamint az intézményben folyó szakmai munkáról.

Gordosné dr. Szabó Anna előadásában eredeti dokumentumok alapján idézte fel az iskola névadója, *Simon Antal* életútját, máig korszerű nevelési elveit és a siketek írva olvastatásának általa kimunkált módszerét. (Az előadás szövege ugyanebben a számban olvasható).

Kovalinszky Pálné igazgatónő előadásában elemezte azokat a változásokat, a változások szakmai és közoktatási hátterét, amelyek eredményeként olyan mértékben megváltozott az iskola profilja, hogy az enyhe fokban értelmi fogyatékos hallássérült gyermekek, akik számára eredetileg felépült az iskola, ma az ország többi hallássérültek intézményébe nyerne felvételt.

1971-ben, amikor az iskola megkezdte működését, lehetővé vált, hogy a halmozottan fogyatékos, súlyos fokban hallássérült tanulók is a nekik megfelelő intézménybe nyerjenek beiskolázást. Az intézmény megnyitása előtt a kifejezetten értelmi és más társuló fogyatékos tanulókat a siketek általános iskolái nem vették fel. Ezek a tanulók olyan nagy számban jelentkeztek, hogy az iskola már az első években sem tudta a jogos jelentkezőket felvenni. Megkezdődött az iskola és a diákotthon további 100 férőhelyel való bővítése.

Az építkezés elhúzódott, s amikor 1985-re befejeződött, már a siketek általános iskolái az értelmileg akadályozott gyermekek nevelésére is vállalkoztak. Ennek egyik magyarázata az, hogy a szülők éltek az intézményválasztási jogukkal és gyermeküket a lakóhelyükhöz legközelebbi hallássérültek iskolájába írták be. Nem titkolható ok azonban a siketek általános iskoláinak tanulói létszámcsökkenése, amely egyrészt a gyermeknépesség általános csökkenésének, másrészt az integráció fokozatos elterjedésének volt a következménye. A korai hallásfejlesztés és a korszerű hallókészülékek elterjedésével az addig siketeknek diagnosztizált tanulók egy része a nagyothallók iskolájában tanult. A demográfiai változásokon túl a hallásfogyatékoságok csökkenéséhez hozzájárult a hallószervi eredetű megbetegedések és gyógyszerártalmak csökkenése, a korai szűrés, a színvonalas audiológiai ellátás, az elektroakusztikai technika fejlődése, a sikeres hallásjavító műtétek növekvő száma, valamint a korai hallásnevelés és az irányított családi nevelés fokozatos elterjedése is. Mindennek következménye az volt, hogy az enyhén értelmi fogyatékos hallássérült tanulókat már a 70-es évek végétől újra fogadták a siketek általános iskolái.

1988-ban, a felépült új épületben a társadalmi igények és a megyei ellátási feladatok figyelembevételével a beszédhibás és tanulási zavarokkal küzdő gyermekek számára Beszédjavító Általános Iskolai tagozat létesült. Az iskola jelenlegi profilja 1998-ban akkor alakult ki, amikor az enyhén értelmi fogyatékos hallássérült gyermekek utolsó csoportját átvette a váci Cházár András Általános Iskola és Diákotthon. Ugyanebben az évben Csobánkán, a megyei fenntartású intézet megszűnése miatt iskolánkba kerültek a halló középsúlyos értelmi fogyatékos gyermekek. Jelenleg az iskola többcélú, közös igazgatású közoktatású intézmény. Az évek során a tárgyi feltételek is javultak, gyakorlókert, sportpályák, tavaszi-nyári időben úszómedence és gyógytornaterem létesült. Fejlesztő tevékenységünkhöz kiegészítő terápiákat is alkalmazunk. Évek óta jól működik a szenzomotoros terápiás program. Iskolánkban a 2001/2002. tanévtől konduktív pedagógiai szakszolgálat is alakult, ezzel segítve a térségben élő mozgássérült gyermekek ellátását.

Sleng Józsefné gyógypedagógus bemutatta a középsúlyosan értelmi fogyatékos hallássérült csoportjával végzett 10 éves szakmai munkáját és eredményeit. *Kaszás Gyuláné* logopédus a Beszédjavító Általános Iskolai Tagozat tanulói népességéről és az utóbbi évek változásairól számolt be.

A vendégek megtekintették az iskola felszereltségét, az iskola életéről és a tanulók munkáiból rendezett fotó- és kézimunka-kiállítást.

Kovalinszky Pálné igazgató

Simon Antal Általános Iskola Diákotthon és Gyermekeotthon
2600 Vác, Temető út 29. Tel./fax: 06/27 502-910.